

Nasıl Güleyim

– Erol Çelik · 17 Haziran 2017

Bak; dalından tek tek düşen yaprağa
Ölüm uykusunu salmış toprağa
Uyanmaz uykudan kalkmaz ayağa
Gül diyorsun bana nasıl güleyim

Nasıl uykudur bu; çoğaldı hırsız
Yolsuzluğa fetva veriyor arsız
Adamdan sayıyor kendini densiz
Gül diyorsun bana nasıl güleyim

Güneşim doğunca biter karanlık
Doğmaz ki; itlerle etsem yarenlik
İtlerin yüzünden bunca kırgınlık
Gül diyorsun bana nasıl güleyim

Bakarız bakmaya görmez gözümüz
Düşmez elden tespih, yalan sözümüz
Kötülük revaçta bu mu özümüz?
Gül diyorsun bana nasıl güleyim

Haykırmak çare mi? Kulaklar duymaz
Dindarım der ama dinime uymaz
Doğruyu söylerim adamdan saymaz
Gül diyorsun bana nasıl güleyim

Bu oyunun yakında çıkar kokusu
Üstümüzden kalkar ölüm uykusu
Cesurdur milletim olmaz korkusu
Gül diyorsun bana nasıl güleyim

Erol ÇELİK- Bir Demet Şiir- Sayfa 10 Nisan 2016 Baskısı